

KUNSTHAL CHARLOTTENBURG

An Age of Our Own Making

16 Sep 2016 – 15 Jan 2017

Guide DK/UK

Introduktion

At verden vakler gennem svære kår, er næppe en overdreven iagttagelse i disse år. Klimaforandringer, terror, krig og globale finansielle kriser er nogle af de store omvæltninger, der præger vores tid, og som bl.a. får mennesker til at migrere og verden til at ligne en ustabil kollage af fordrivelse og fortvivlelse. Hvordan kommer dette til at påvirke vores verden? Og hvad kan vi som borgere gøre for at være med til at skabe fremtidens samfund?

Det er nogle af de spørgsmål udstillingen *An Age of Our Own Making* reflekterer over. For samtidig med, at kloden er udfordret, er der opstået en følelse i dele af befolkningen af magtesløshed og af, at man som borger står uden for reel indflydelse på den politik, som føres.

Udstillingen præsenterer seks internationale kunstnere; Kamal Aljafari, Moshekwa Langa, Ibrahim Mahama, Tita Salina & Irwan Ahmett og Lorenzo Sandoval, der alle bruger deres kunst til at blande sig i den aktuelle politiske dagsorden på andre måder end gennem det traditionelle demokrati og etablerede politiske partier. Kunstnerne udfordrer derigennem ideen om, at det kun er staten, der er ansvarlig for at løse de ovenstående problematikker.

Kunstnerne viser på poetisk vis, hvordan man kan se sig selv som medskabere af det samfund, vi alle er en del af. Deres værker peger på muligheden for at agere og gentænke sin egen rolle i dette fælles samfund og derigennem foreslå alternativer til de økonomiske, politiske og økologiske magtstrukturer, vi oplever – både globalt og lokalt – i verden i dag.

Kunstværkerne og kunstneres ageren spænder bredt – fra det aktivistiske og det legende til det alvorfulde og humoristiske. Og kunsten inspirerer forhåbentlig publikum til at agere, til at søge indflydelse og til at se sig selv som aktive medskabere af vores tid og fremtidens samfund.

An Age of Our Own Making er et tredelt udstillingsprojekt, der udvikler sig fra maj 2016 til januar 2017 i hhv. Holbæk, Roskilde og København. Udstillingen på Kunsthall Charlottenborg er den tredje og sidste del i serien. Hele udstillingsrækken, der er kurateret af Solvej Helweg Ovesen og Bonaventure Soh Bejeng Ndikung, er en del af Images 16 og realiseret af Holbæk Kommune.

Introduction

The observation that the world is staggering through dire straits is hardly an overstatement. Our present day is characterised by major upheavals like climate change, terrorism, war and global financial crises that have prompted people to migrate and maneuvered the world into an unsteady collage of displaced and despaired, dislocated and deracinated. How will this affect our world? And what can we as citizens in given spaces do to shape tomorrow's society?

These are some of the questions addressed by the exhibition *An Age of Our Own Making*. For the challenges now facing our planet have caused many to feel a sense of powerlessness, of having no genuine impact on the policies adopted.

The exhibition presents six international artists; Kamal Aljafari, Moshekwa Langa, Ibrahim Mahama, Tita Salina & Irwan Ahmett and Lorenzo Sandoval who use their art to engage with their socio-political realities and challenge the idea that only state apparatuses should be responsible for solving the aforementioned upheavals in alternative ways, eschewing traditional democracy and established political parties.

In various poetic ways, the artists show how you can view yourself as a co-creator of society and urban spaces of which we are all part. Their works point to the need for acting and rethinking citizenship and thus our own individual positions in our shared community, thereby offering up alternatives to the economic, political and ecological power structures prevalent on global and local levels in societies today.

The art works and the artists' actions span many modes of expression – from activist and playful to the sombre. Hopefully the artistic gestures will inspire visitors to act and enact citizenship, to strive for influence and to see themselves as co-creators of our time and our future society even more than many do at this point.

An Age of Our Own Making is a three-part exhibition project evolving from May 2016 to January 2017 at three different locations: Holbæk, Roskilde and Copenhagen, as part of Images 16. The exhibition at Kunsthall Charlottenborg is the third and final exhibition. The entire exhibition series is curated by Solvej Helweg Ovesen and Bonaventure Soh Bejeng Ndikung and realised by the Municipality of Holbæk.

MOSHEKWA LANGA

Moshekwa Langa opdagede en morgen midt i sin folkeskoletid, at hans hjemby ikke var at finde i et atlas. Hans barndomsby eksisterede ikke officielt! Følelsen, der ramte ham den morgen, kombineret med en mere generel følelse omkring kompleksiteten i post-apartheid Sydafrika, startede Langas kunstneriske praksis, der kredser om minder, forskydning, længslen efter det ideelle sted og de komplekse følelser jalousi mellem land og by kan bestå af.

At flytte fra land til by kan skabe en følelse af fordrivelse og længsel, og Langa arbejder kontinuerligt med dette gennem tekst og billedkunst. Hvor hører man til?

I Kunsthal Charlottenborgs største rum har Langa skabt installationen *Mine*; et landskab, der mimer et udtørret flodleje - en donga. Denne donga danner rammen om hans kortlægning af personlige minder samt refleksioner over hjemlandet Sydafrika, som stadig ikke har en egentlig struktur for et afbalanceret samfund.

Den følelse eller stemning, der opstår når han kommer tilbage til sin hjemegn, et sted han elsker højt, men som han også oplever har svært ved at favne ham, efter han har boet og arbejdet i forskellige storbyer som kunstner, har inspireret Langa til at indsamle genstande som bæltter, slips, bånd, uld og hatte. Hver genstand er en erindring, og i samlingen af minder, der er bredt ud mellem installationens 'flodbreder', findes en form for vej mod ingenting, som kunstneren beskriver det; en motorvej af nedgravede ting, friktioner, forhindringer og gode tider.

På væggene er der ophængt 'trukkede' malerier, som består af stof,

der bogstaveligt talt er slæbt bag en bil og kørt rundt i Langas barndomsby, Bakenberg i Limpopo-regionen. Stoffet er mærket og slidt af de overflader, de er trukket henover, og grus- og markvejene har sat deres tydelige spor fra det område, hvor kunstneren voksede op. I udstillingen udgør disse 'trukkede' billeder siderne i den udtørrede donga, som også var det landskabsområde, hvor Langa legede som barn, og som dannede ramme for hans liv som teenager, inden han forlod Bakenberg, der stadig er et område præget af post-apartheid, og som endnu ikke ejes af sine indbyggere.

Installationens objekter, tegninger og malerier ledsages af en video, der viser to fødder, der forlader en bus og går ud i det ukendte, akkompagneret af Shirley Basseys sang: *Where do I begin?*

Moshekwa Langa (f.1975) er opvokset i Bakenberg, Sydafrika. Han bor og arbejder i både Amsterdam, Holland og Johannesburg, Sydafrika og er pt. på artist residency i Paris, Frankrig.

Moshekwa Langa discovered one morning in his class room in Middle School, that his hometown was not part of the atlas. His hometown did not officially exist. Revisiting the feeling that came to him that morning, combined with a more general feeling of the complexities of post-apartheid South Africa, triggered his work with memories, displacement, the longing for the ideal and the complex emotions of jealousy between city and countryside.

Moving from the countryside to the city can create certain complex feelings of displacement and longing, and Langa is continuously working with this subject matter through writing and visual art. Where does one actually belong?

In Kunsthall Charlottenborg's largest gallery, Langa has created the installation *Mine*; a riverbed landscape – a donga – as the frame for his memoir map and his reflections on his home country, South Africa, which still does not have an actual structure for a balanced society. Addressing this specific feeling of coming back to his native county, which he loves strongly, but finds difficult to be truly embraced by as an adult after he has lived in various metropolises as an artist, Langa compiles objects such as belts, ties, ribbons, wool and hats. Every element is a memoir and within this riverbed of memoirs is embedded a highway to nowhere, as the artist describes it; a highway of buried things, closed traumas, hurdles and intimations.

The walls hold 'dragged' paintings, which consist of fabric literally dragged behind his car as he drove around his native Bakenberg in the Limpopo

region. They are marked and worn by various surfaces; gravel and dirty roads leave clear imprints, imbuing it with parts of the area where he grew up, and in the gallery they help form a dried out riverbed – a donga - like the one he was brought up nearby, where he played as a kid and developed as a teenager before leaving Bakenberg, his home town, which is still a complex post-apartheid place, not owned by its inhabitants.

Together with objects, drawings and paintings is a video showing two feet leaving a bus going out into the unknown, accompanied by Shirley Bassey's song: Where do I begin?

MOSHEKWA LANGA (b.1975) was born and raised in Bakenberg, South Africa. He lives and works in Amsterdam, Holland and Johannesburg, South Africa and is currently taking an artist residency in Paris, France.

TITA SALINA & IRWAN AHMETT

Tita Salina & Irwan Ahmett er legende og politiske. Med poetiske aktioner udforsker de, hvordan byens rum anvendes, og hvordan rummet helt subtilt kan ændres. Samtidig arbejder de med længevarende researchprojekter, der udfolder migrationens ofte voldsomme veje. Deres værker er grupperet i tre temaer, der undersøger, hvordan vi selv kan være med til at forme og skabe vores omgivelser, og hvordan byens udfordringer kan tackles, så der også skabes nødvendige lommer til refleksion og eftertænkning.

Jakarta Stories: Jakarta i Indonesien har mere end 15 mio. indbyggere. Det trafikale kaos er kolossalt og byrummets daglige udfordringer mange. I værket *Kancil Menyeberang Jalan* opleves, hvordan irritation, råb og dytten kan blive til smil, vinken og fnis, idet en række af scootere bliver til ruten, der forbinder det ene fortov med det andet, som var scooterne drivtømmer, der forbandt to flodbreder.

1001st Island – The Most Sustainable Island in Archipelago peger på problemet med de stigende verdenshave og fortæller historien om, hvordan Tita Salina slår sig sammen med lokale fiskere i Jakartas havneområde Muara Angke og yder modstand mod bystyret. Værket består af en kunstig ø af skrald, der ligger i Nyhavn samt en film. Det farverige plastik-skrald samles lokalt og opstrammes i et stort fiskenet, og en lille flydende ø bliver hermed skabt. Øen kan ses i Nyhavn de første to uger af udstillingsperioden og derefter i udstillingen. Projektet stiller skarpt på dels det stigende forurenings- og skraldeproblem i havet omkring Jakarta, og dels på det gigantiske og prestigefyldte havneprojekt Giant Sea Wall, hvor kunstige øer skal løse Jakartas stigende

boligproblem og samtidig fungere som dæmninger for den stigende vandstand. Et projekt, der fjerner fundamentet for de lokale fiskeres eksistens.

Collective Interventions: Skrald fra Jakartas gader bliver i *Trash Ball* først til en bold, der spilles med på gaden. I takt med, at bolden bliver større og større – som en snebold – skaber den ophold i trafikken og får byens tempo til at ændre karakter. I *Air Ball* 'laves' bolden af luft fra Fukushima. Den voksende luft-bold bliver 'transporteret' til Tokyo, hvor den støt vokser, mens den 'kastes' rundt i bybilledet. Begge bolde, lavet af den menneskabte forurening, bliver til små intermezzoer i byens gader, hvor forbipasserende er velkomne til at tage del i den kollektive leg.

A Journey: I *Salting the Sea* stilles der skarpt på den tragiske skæbne mange yngre indonesere lider, når de drager mod nordligere himmelstrøg for at tjene penge. Mange snydes, misbruges eller fængsles. Salina og Ahmett arbejder ekstensivt med flere af disse familier og deres historier. I denne video fortællers historien om seks fiskere, der drog mod Taiwan for at tjene penge til deres familier. Mens kunstnerne indsamler familiens salte tårer, hører man brudstykker af mændenes brutale historier.

Holy Water tager livet med variationen af, hvad der er helligt. Væsken fra sprøjter og kanyler, indsamlet i offentlige parker, bliver rensset og genanvendt i kirkens rum, og videoen spørger til, hvad der dømmes illegalt i et samfund.

TITA SALINA (b. 1973) Tita Salina (f. 1973) er født på Sumatra, Indonesien og opvokset i Jakarta, Indonesien. IRWAN AHMETT (f. 1975) er opvokset på den vestlige del af Java, Indonesien. De bor og arbejder begge i Jakarta, Indonesien.

Tita Salina & Irwan Ahmett take a playful, political approach to art. With their poetic actions they explore how urban spaces are used and how they may subtly change. At the same time, they work on long-term research projects that explore the often violent and dramatic pathways of migration. Their works are grouped in three themes and ask where we can shape our surroundings ourselves. And how the challenges of city life may be tackled so that much-needed pockets of reflection and introspection are created.

Jakarta Stories: Jakarta in Indonesia is home to more than 15 million people. Traffic is massively chaotic, and the city's urban spaces see plenty of challenges every day. The work *Kancil Menyeberang Jalan* shows how irritation, yelling and honking can be transformed into smiles, waving and giggling as a row of scooters link up one pavement to another as if the scooters were driftwood connecting the opposite banks of a river.

1001st Island – The Most Sustainable Island in Archipelago relates to the rising sea level globally and locally to the story of how Tita Salina joins local fishermen from the harbour area of Jakarta, Muara Angke, to stand up against the city administration. The artwork consists of an island, now placed in the Nyhavn canal, and a film installation. For the project the artists collect garbage from local waters to create the floating island. The colourful plastic debris is collected and squeezed up in a vast fishing net, thereby creating a floating island, which visitors can find in the Nyhavn canal for the first two weeks of the exhibition and afterwards inside the exhibition. The project focuses attention on the growing problem of global warming and waste in the sea around Jakarta, and on the huge,

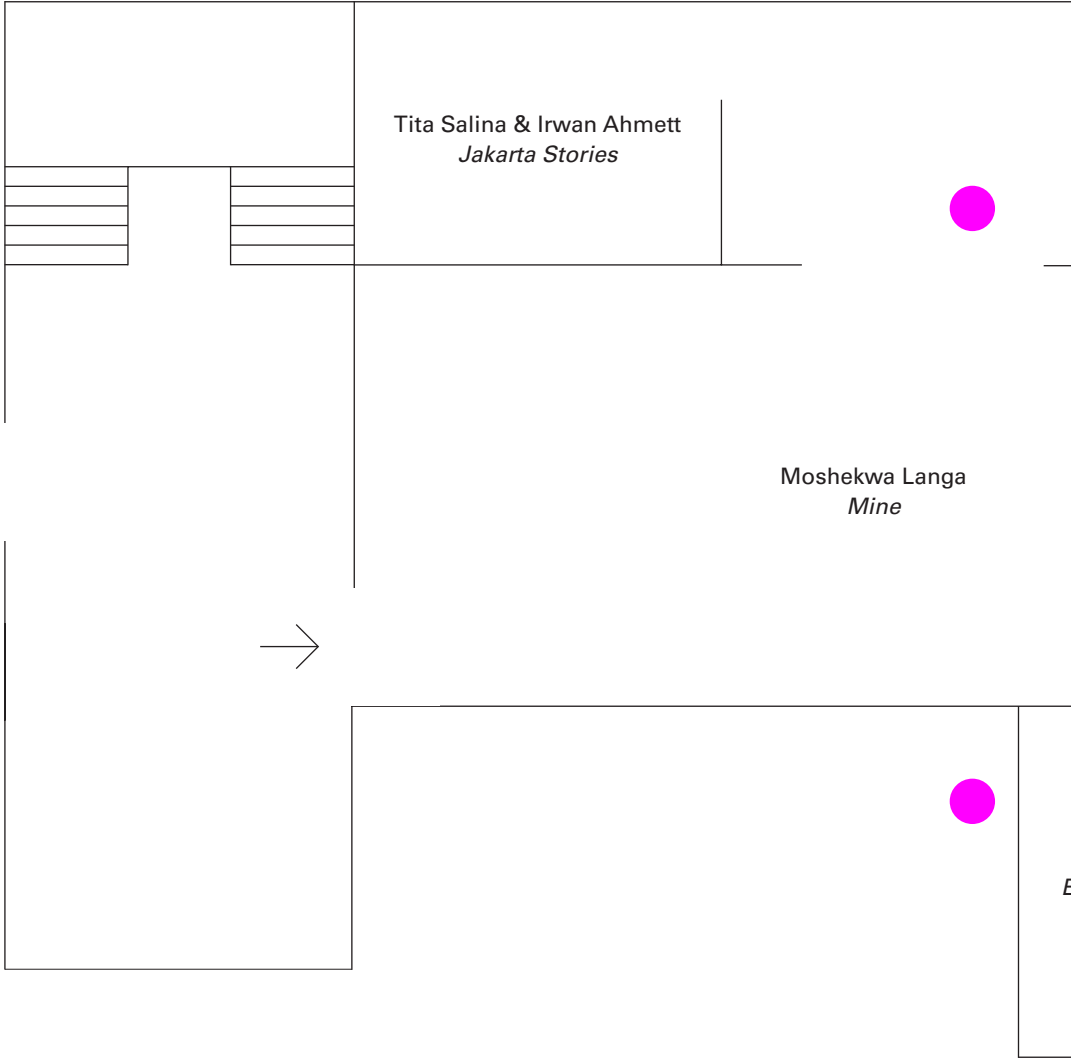
prestigious harbour development project Giant Sea Wall, where artificial islands are to resolve Jakarta's growing housing problem and acting as dams to ward off the rising water, while also removing the possibilities for the local fishermen.

Collective interventions: In the work *Trash Ball*, garbage from the streets of Jakarta is shaped into a ball used for street games. The ball grows larger and larger – like a snowball – causing it to stop traffic and disrupt the pace of the city. In *Air Ball* the ball is 'made' out of air from Fukushima. The growing air ball is 'transported' to Tokyo, steadily increasing in size as it is 'tossed' around the city. Both balls, created by human pollution, become intermezzos in the streets of the city, inviting passers-by to take part in the collective game.

A Journey: The work *Salting the Sea* focuses attention on the tragic fate suffered by many young Indonesians as they set out for Northern climes in order to make money. Many are cheated, abused or imprisoned. Salina and Ahmett have worked extensively with several of these families and their stories. This video tells the story of six fishermen who went to Taiwan to make money for their families. As the artists collect the salt tears of their families, we hear fragments of the men's brutal stories.

Holy Water grapples with variations on what we consider holy. Liquids from syringes collected from public parks are cleaned and reused in church spaces in a video that indirectly reflects on the role of what is labelled illegal in a society.

TITA SALINA (b. 1973) was born in Sumatra, Indonesia and raised in Jakarta, Indonesia.
IRWAN AHMETT (b. 1975) was born and raised in the western part of Java, Indonesia.
They both live and work in Jakarta, Indonesia.

Ibrahim Mahama *Nyhavn Kpalang*
Installeret på facaden ud mod Nyhavn / Installed on the façade towards Nyhavn

Tita Salina & Irwan Ahmett
Collective Interventions

Tita Salina & Irwan Ahmett
The Journey

Kamal Aljafari
Recollection

Lorenzo Sandoval
Editor's Room / Broken Parliament
vol. III

Kamal Aljafari
Recollection

Moshekwa Langa, *Studier til / Studies for Mine*, 2016

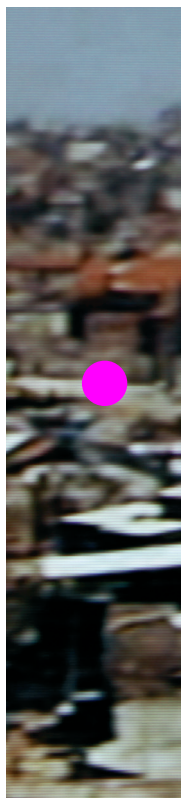

Kamal Aljafari *Recollection*, 2015. Film still

Ibrahim Mahama *Nyhavn Kpatang*, 2016

Tita Salina & Irwan Ahmett *Holywater*, 2014

KAMAL ALJAFARI

Kamal Aljafaris film og installation *Recollection* er en samling uddrag, stillbilleder og video fra israelske og amerikanske filmoptagelser i Jaffa mellem 1960'erne og 1990'erne. Jaffa var i disse år et sted, hvor filmskabere kunne skabe fiktive fortællinger om Israel – oven på de tomme palæstinensiske ruiner. Dette bevirkede, at meget af den palæstinensiske historie og nutid – både den reelle og den fiktive – langsomt, men systematisk, blev udvisket. I *Recollection* forsøger kunstneren at foretage en ny form for udviskning med en handling, han kalder 'filmisk retfærdighed'; Aljafari har fjernet de israelske skuespillere i forgrunden og dermed skabt et øget fokus på de mennesker, der tilfældigvis optræder i filmens baggrund. Dvs. både palæstinensere og også irakiske jøder, der dengang var bosat i byen, og som ufrivilligt blev til forbipasserende i filmene. På den måde fungerer *Recollection* som en art genopførelse af historien og grundlægger en ny type historisk medborgerskab baseret på en sammensmeltning af erindringer og byens faktiske rum. Filmen er klippet sammen af eksisterende materiale.

Kamal Aljafari's film and installation *Recollection* comprises a collection of excerpts, stills and video footage from Israeli and American film recordings made in Jaffa between the 1960s and 1990s. At the time Jaffa was a place where filmmakers could create fictional narratives about Israel against a backdrop of empty Palestinian ruins. As a result, much Palestinian history – past and present, real and fictional – was slowly, but systematically erased. In *Recollection* the artist seeks to effect a new kind of un-erasure through what he calls an act of 'cinematic justice': Aljafari has removed the Israeli actors in the foreground, thereby increasing our attention to the people who happen to appear in the background of the film; Palestinians and also Iraqi Jews who lived in the city at the time and who happened, involuntarily, to become passers-by in these films. *Recollection* constitutes a re-enactment of history, founding a new kind of historic citizenship based on a merger of memories and the real-life spaces of the city. The footage has been cut and edited from existing films.

LORENZO SANDOVAL

Lorenzo Sandovals har skabt en rum-anordning med titlen *Editor's Room / Broken Parliament vol III*. Udstillingen *An Age of Our Own Making* har haft tre dele, kaldet refleksioner, hvoraf tredje og sidste del udstilles på Kunsthal Charlottenborg. Dette rum er en art epiløg; et 'Editor's Room' (redaktørrum), hvor publikum har mulighed for at dykke ned – og måske blive væk – i det materiale, der udgør forarbejdet for kuratorernes tanker og konceptuelle arbejde med udstillingsserien.

Editor's Room / Broken Parliament vol III består af et sæt foldemoduler, der tjener som stole og et tableau med diskursivt materiale bestående af skulpturer, malerier, skærme m.m. Men også af objekter fra tidligere udstillinger eller interiørobjekter såsom radiatorer fra Kunsthal Charlottenborg. Der findes videoer om processerne, der har ført til *An Age of Our Own Making*, bøger med fokus på flere af udstillingens diskurser og fotodokumentation fra de forrige to refleksioner, der fandt sted i henholdsvis Holbæk og Roskilde tidligere på året.

Editor's Room / Broken Parliament vol III trækker på begrebet 'passagen', som den er formuleret af Walter Benjamin i det ufærdige projekt *Passagenwerk*. I den tekst foreslår Benjamin et narrativt system, der skabes af fragmenter og alt det, der er tilovers. Denne måde at skabe fortællinger på, har netop inspireret Sandovals samling af objekter og tanker fra de tre refleksioner i *An Age of Our Own Making*.

Lorenzo Sandoval has created a spatial device bearing the title *Editor's Room / Broken Parliament vol. III*. The exhibition *An Age of Our Own Making* is comprised of three parts, known as reflections, and the exhibition at Kunsthal Charlottenborg is the third and final reflection. This room constitutes a kind of epilogue: an 'Editor's Room' that allows visitors to immerse themselves – and possibly become lost in – the materials that served as the basis for the curators' thoughts and conceptual work on this exhibition series.

Editor's Room / Broken Parliament vol. III consists of a set of folding modules that serve as chairs, a discursive tableau comprising sculptures, paintings, screens etc, but also objects from previous exhibitions or interior objects such as radiators from Kunsthal Charlottenborg. There are videos about the processes leading up to *An Age of Our Own Making*, books focusing on several of the discourses addressed in the exhibition, and photo documentation of the two previous reflections that took place in Holbæk and Roskilde earlier this year.

Editors Room / Broken Parliament vol. III draws upon the 'passage', as formulated by Walter Benjamin in the unfinished project *Passagenwerk*. In that text Benjamin proposed a narrative system made of fragments and leftovers. The translation of that dialectical method is what inspired Sandoval's collection of objects and thoughts coming from the three chapters of *An Age of Our Own Making*.

IBRAHIM MAHAMA

Værket er installeret på facaden ud mod Nyhavn
The artwork is installed on the façade towards Nyhavn

Ibrahim Mahamas installationer er ikke lavet for at dække bygningernes overflader, men for at skabe og omskabe oplevelsen af bygningsværker. Mahamas store installation, *Nyhavns Kpalang*, på facaden ud mod Nyhavn, er lavet af brugte sammensyede hessiansække, og derigennem fortælles historier om cirkulationen af de varer, som disse sække indeholdte, fx kakao og kaffe; fra produktionsbetingelserne i kunstnerens hjemland Ghana over den fortsatte udbytning af Ghanas råvarer til historier om de hænder, der rørte ved sækkene undervejs fra.

Sækkene har mærkater, som henviser til både oprindelsessted, destination og ejeren af indholdet. Disse mærkater får karakter af arvæv eller mærker, der minder en om de mennesker, der håndterer sækkene, og hvordan de kan være mærkede af det hårde arbejde. *Nyhavn Kpalang* påvirker ikke kun synssansen, også lugtesansen spiller en rolle i oplevelsen af installationen; afhængig af sækkenes tidligere indhold – kaffe, kakao, kul, bønner, ris osv. – kan man forestille sig sækkenes fortid. Ved hjælp af sækkenes historie peger Mahama på en række politiske emner såsom handel og migration – både før og nu.

Ibrahim Mahama's installations are not meant to cover the surfaces of buildings, but rather to shape and reshape our experience of architecture and apply an overarching frame to inhabited and constructed spaces. Mahama's large-scale installation on the Nyhavn façade of Charlotteborg, *Nyhavns Kpalang* is made by hessian sacks that have been sown together, thereby incorporating narratives about the circulation of the commodities they once held, such as cocoa and coffee; from farming conditions in the artist's native Ghana, the continuous exploitation of Ghana's raw material to stories of the hands that touched these sacks as they travelled with goods.

The sacks bear labels that indicate their contents' place of origin, destination, and owner. Those labels could be seen as scars, marks reminding us of the people who handle such sacks, and how they can be marked by the hard labour. *Nyhavn Kpalang* speaks to more than the sense of sight; our sense of smell also plays a part in how we perceive this installation. We can imagine the history of the sacks prompted by the lingering scents of their past contents – coffee, cocoa, coal, beans, rice etc. Various sites of productions are implicated in the aesthetic of Mahama's works, which uses the history of these sacks to point towards a wealth of political subjects such as trade and migration – then and now.

An Age of Our Own Making

An Age of Our Own Making er et tredelt udstillingsprojekt med i alt 28 kunstnere, der udvikler sig fra maj 2016 til januar 2017 i hhv. Holbæk, Roskilde og København. Udstillingsrækken er kurateret af Solvej Helweg Ovesen og Bonaventure Soh Bejeng Ndikung og realiseret af Holbæk Kommune.

An Age of Our Own Making is a three-part exhibition project featuring a total of 28 artists. The exhibition series, which takes place from May 2016 to January 2017 in Holbæk, Roskilde and Copenhagen, is curated by Solvej Helweg Ovesen and Bonaventure Soh Bejeng Ndikung and realised by the Municipality of Holbæk.

IMAGES 16

Siden 1991 har Images, som er et initiativ under Center for Kultur og Udvikling (CKU), inviteret de nyeste toner og kulturelle tendenser fra nogle af verdens mest økonomisk udfordrede lande til Danmark. Images 16 præsenterer samtidskunst fra Afrika, Asien og Mellemøsten og løber af stablen på 21 danske kunstinstitutioner med tæt på 100 kunstnere. Images 16 har særligt fokus på kunstnerne og det samfund, de agerer i og kommenterer på, med deres kunst.

Since 1991, Images – an initiative under the auspices of Danish Centre for Culture and Development (CKU) – has invited exponents of the most recent cultural trends from some of the most financially challenged countries in the world to visit Denmark. Images 16 presents contemporary art from Africa, Asia and the Middle East, showcasing almost 100 artists at 21 Danish art institutions. Images 16 has a particular focus on the featured artists and the society they act in and comment on.

An Age of Our Own Making

Kunsthall Charlottenborg
16 Sep 2016 – 15 Jan 2017

Kurators / Curators
Solvej Helweg Ovesen
Bonaventure Soh Bejeng Ndikung

Tekst / Text
Solvej Helweg Ovesen
Bonaventure Soh Bejeng Ndikung
Anne Mikél Jensen
Michael Thouber

Oversættelse / Translation
Rene Lauritsen

Design
Wrong

Udstillingen er realiseret med generøs støtte fra CKU, Holbæk Kommune og Statens Kunstfond

The exhibition has been supported generously by CKU, Holbæk Municipality and the Danish Arts Foundation

STATENS KUNSTFOND

Event

Ons 14 Sep, 17.00 / Wed 14 Sep, 5pm

Dansk premiere på Kamal Aljafaris film
Recollection, introduktion ved Solvej
Helweg Ovesen og Bonaventure Soh
Bejeng Ndikung

Danish premiere on Kamal Aljafari's
film Recollection, introduction by Solvej
Helweg Ovesen and Bonaventure Soh
Bejeng Ndikung

Fri entré / Free admission

KUNSTHAL CHARLOTTENBORG
Kongens Nytorv 1
DK 1050 København K
kunsthallcharlottenborg.dk

Tir – søn 11-17
Ons 11-20 (fri entré 17-20)
Tue – Sun 11am-5pm
Wed 11am-8pm (free entry 5pm-8pm)

#ageourmaking